

rage, der i de senere Aar synes at have fundet Sted.

Ordføreren: Efter de Bemærkninger, der ere fremsatte af det ærede 4de Medlem for 2den Kreds (Hæle) og det ærede 2det Medlem for 11te Kreds (Kiev), skal jeg fatte mig temmelig kort. Med Hensyn til Forholdet paa Balsgaard Skovdistrikt, som den ærede Indenrigsminister, den tidligere Finantsminister, omtalte, maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at Udvalget jo ikke i sin Betænkning har sagt, at Møllens Anlæg i sin Tid udelukkende var begrundet i, at dens Produkter vilde være lettere at afsætte end de ikke tilbannede Effekter, men det har derimod kun udtalt, at Anlægget til dels blev begrundet derved, og det forholder sig ganske vist saaledes. Man gav i sin Tid som Grund til Møllens Anlæg, at de tilbannede Produkter skulde være lettere at afsætte end de ikke tilbannede, men dette har viist sig at slaa fejl. Heller ikke har Udvalget ved det, som det har udtalt her i Betænkningen, villet rette nogenformelt Bebreidelse mod den daværende Finantsminister; det var ligefrem umuligt, at han kunde være saa fjendt med Forholdene rundt om i de forskjellige Distrikter, der henligge under hans Bestyrelse. Hvad Udvalget har tilsigtet, er kun at henlede Opmærksomheden paa, at man maa modtage de Planer og Forslag, der komme fra denne Kant, fra Bestyrelsen for dette Distrikt med en vis Forsigtighed. — Med Hensyn til den Forskjel, der er paa Brødpriiserne i Sægersborg og paa det militære Brødbagningsetablisement — 48 $\frac{1}{2}$ pr. 100 $\frac{1}{2}$ — er det klart, at man ved at hente Brødet fra Etablisementet maa kunne spare 32 $\frac{1}{2}$, efterkom Fragten mellem Kjøbenhavn og Sægersborg ikke kan være mere end 16 $\frac{1}{2}$ pr. 100 $\frac{1}{2}$. Det er ganske vist en Bagatel, men jeg indser ikke, hvorfor man skal give en Bager i Hjertoste eller Sægersborg Leilighed til at lukre paa Statskassens Bekostning, selv om det er en Bagatel, hvorom det dreier sig. Man maa kunne forsyne Etablisementet paa Sægersborg med Brød fra Kjøbenhavn, hvor det maa kunne tilveiebringes for en langt billigere Pris paa Grund af den større Konkurrence. — Angaaende den omhandlede Bøssemagereman maa det jo bemærkes, at de Udgifter, der ere forbundne med denne Examen, aldeles ikke med nogenformelt Net kunne opføres som Udgift til Geværers Anskaffelse. Der er f. Ex. afholdt Udgifter til Diæter og Reiseomkostninger til en Bøssemager — jeg formoder, at det har været en Centor ved Examen — til Avertissementer til Skrivematerialier, Altsammen Noget, der ikke kan falde paa Anskaffelse af Geværer; i alt Fald tror jeg ikke, at disse Udgifter burde være opførte paa denne Konto. — Med Hensyn til den ærede Ministers Bemærkning om, hvad Udvalget har anført angaaende de Dag-

penge, som ere blevne udbetalte nogle Officerer, der vare i Bagervæsenets Tjeneste, kan det være meget muligt, at vor Fortolkning af Lønningsloven ikke er rigtig; thi det er en noget vanskelig Lov at fortolke, idet dens Forstaaelse paa mange Punkter kan gjøres til Gjenstand for Tvivl; men Udvalget har i det Hele udtalt sig meget blødt om denne Sag, idet det kun har sagt, at denne Dagpenge-Beregning neppe har Hjemmel i Loven af 6te Marts 1869.

Det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suen-son) udtalte, at Marinens Brugregnskab har været i fortræffelig Orden. Det skal jeg ikke afgjøre, men jeg vil opstille en Autoritet lige overfor ham, og det er den Kommission, som har været nedsat til at undersøge disse Regnskaber — jeg tror, at den fuldbente sit Overv i Oktober Maaned 1870 —, og den har fundet ganske overordentlig mange, store og meget betydelige Feil med Hensyn til Marinens Brugregnskaber. I den foreliggende Betænkning er der jo ogsaa paa- vist en ganske overordentlig stor Feil, nemlig at man for at udfinde Forbrugen af Sern har fundet paa en kunstig Beregning og er gaaet lige imod Ministeriets Ordre med Hensyn til dette Punkt. Ministeriet har nemlig i en Ordre af 1858, tror jeg, ligefrem sagt, at der skal føres særligt Regnskab for det Materiale, der forbruges, og at dette findes ved at veie Materialet, inden det kommer under Arbeide og naar det forlader dette. Men hvorledes har Verftets Bestyrelse ordnet dette Spørgsmaal? Den siger: Det behøves ikke, vi veie vore Arbeider, naar de ere færdige, og lægge 22 pCt. til for Svind, og saa siger man: Det veiede vore Materialer, inden de bleve tagne i Arbeide. Det er virkelig en saa besynderlig Maade at føre sine Regnskaber paa, at det forundrer mig, at det ærede 1ste kongevalgte Medlem (Suen-son) vilde udtale, at disse Regnskaber skulde have været i fortræffelig Orden. — Med Hensyn til den Underbalance i Kulbeholdningen, som har været tilstede, have vi jo hørt af den ærede Minister, at der ikke i Ministeriet føres særskilt Regnskab over enhver Sort af Kul, som anskaffes til Marinen, men alle Slags: Dampskibskul, Smedekul osv., føres i een Pose; saa og saa mange tusinde Tønder og saa og saa mange til Udgift i Ministeriets Regnskab. Vi have dernæst hørt, at man ikke i Marineministeriet fører Regnskab over Kulförbrugen, men den ærede Minister vil erkjende, at der i alt Fald i Marineministeriet maa føres Regnskab over Kulanstafellene. Paa disse Grunde mener Ministeriet, at der Intet kan komme ud af at anstille de Undersøgelser, som Udvalget anbefaler. Jeg tror tværtimod, at der vil komme overordentlig Meget ud deraf, og jeg skal sige den ærede Minister hvorfor. Der er nemlig Grund til at antage, at en stor Del af de Kul, der anskaffes til Marinens Forbrug, aldeles ikke kommer